

DE TAMARIU A AIGUABLAVA

Baix Empordà

Pel camí de ronda i ses Falugues

Distància	7,8 km
Desnivell acumulat	324 m
Nivell de dificultat	Fàcil
Data	17 d'agost de 2020
Cartografia	Editorial Piolet: l'Empordà en detall. 3/Begur-Palamós (1:25000)
Punts per a GPS	https://ca.wikiloc.com/rutes-senderisme/de-tamariu-a-aiguablava-55556045

Itinerari per un pedaç del litoral empordanès on, malgrat la disbauxa urbanística, encara atresora raconades bellíssimes. Si podem fer-lo fora de temporada turística, quan la pau i el silenci retornen a la contrada —que és la major part de l'any— el goig serà complet.

Caminarem pel que en resta del camí de ronda, aquell que antany, passant per Aigua Xelida i es Tramadiu, resseguia l'abrupta costa entre Tamariu i Aiguablava. El que servia per accedir a cales i barraques de pescador i recorrien carrabiners i guàrdia civil tot vetllant els contrabandistes.

El camí prou que hi era, però s'ha deixat perdre en bona part. Un desgavell que s'arrossega de fa anys i panys: deixadesa o connivència, competències concurrents entre administracions local, autonòmica i estatal, manca de recursos... i sovint l'ocupació privada d'espais de domini públic sense respectar-ne la servitud de pas, passant-se per l'entrecuix totes les lleis hagudes i per haver. Els sàtrapes usurpadors solen sortir-ne impunes, compten amb prou cabals per pledejar on calgui i el temps que calgui, front a administracions o entitats cíviques que es proposin parar-los-hi els peus. No és pas un mal exclusiu de la zona: de cassos semblants en trobarem arreu del litoral i terra endins. L'autoritat, tant contundent amb els ocupes per necessitat i tant laxa amb xoriços i mafiosos: com més adinerats, més tova!

Per retornar, ens enfilarem a la muntanya de ses Falugues, el punt més enlairat de l'itinerari, per contemplar tota aquella costa que no podem seguir ran d'aigua.

Tots els camins són força fressats però no pas ben indicats, pel que el GPS ens anirà molt bé.

Accés

Comencem i acabarem a l'aparcament públic del carrer de la Riera de Tamariu. Seguint-lo de baixada arribem a la platja.

Platja de Tamariu (0m)

Aquí mateix ja comprovem la impossibilitat de seguir el camí de ronda vers el nord a partir de la caleta d'Aiguadolça. Cal revoltar per l'interior tot el sector de sa Rúbia. Per fer-ho, pel carrer del Foraió anem a pujar pel dels Pescadors on, després d'unes escales, sortim al del Port de Malaespina, que fa llaçades. Fem drecera pujant a mà dreta per dos trams d'escales. El seguim uns metres més a l'esquerra i ens enfilem de nou per una altra graonada a mà dreta. Sortim al carrer de l'Illa Negra. El seguim bona estona a mà dreta baixant per la mateixa mà i una llarga escalinata al final del de l'Illa Blanca. Aquí més graons per davallar fins a l'alçada de S'Ajoc, on comença en tram recuperat del camí de ronda.

S'Ajoc (24m)

El primer que ens atrau són les roques dels Castelletes. Passem per sa Bassa i atenyem la punta des Quart o d'Esguard, revoltant-la. Al Cap del Lleó ens fixem en el rocam de color negre-verdós incrustat a mode de filó entre el granit. Hem llegit que es tracta de lampròfirs. Continuem per sobre els espadats de l'Àvia Catalana,

en memòria de Caterina Abrich, una popular tamariuenca. A l'alçada de cala Sorellera va haver-hi el fatal accident d'una jove palafrugellenca. Per aquest trist esdeveniment part del camí va estar tallat durant força anys.

Més endavant, per un tram esglaonat a partir del carrer del Puigsacalm, anem baixant cap a Aigua Xelida.

Aigua Xelida

Oficialment Aigua Xelida però també anomenada Aigua-xelida i Aigua-xellida.

Fa dues cales separades per l'esperó rocallós de sa Planassa i protegides de mar obert per l'illot de la Punta des Banc. La primera que trobem és la platja Gran on en una raconada hi brolla, segons l'època, una font. Hi ha un parell de barraques de pescador. Per unes escales accedim a la platja d'en Gotes, on hi ha una altra barraca. Si ens enfilem al rocam podem contemplar de nou els filons de lampròfirs i les cales Llarga i Ventosa. En aquesta darrera s'alça l'Agulla d'Aigua Xelida, un monòlit granític que albirem millor poc més amunt.

Ara cal apartar-nos lleugerament de l'aigua per visitar una altra curiositat natural.

Cavorca de sa Roncadora (14m)

Cova que s'obre pas per una estreta fissura de dues boques, una marina ran d'aigua i l'altra vint-i-cinc metres terra endins. Amb el mar en calma l'onatge hi origina una remor permanent, però és en episodis de temporal de gregal o llevantada quan el brogit augmenta i l'aigua surt impel·lida amunt, sovint polvoritzada i remullant tot l'entorn.

Camí amunt, ens acostem de nou al penya-segat per albirar cala Marquesa, amb el seu illot i el de la Catedral, separat de terra ferma per l'estret Rec dels Arbres o sa Claveguera. Per un corriol pugem al mirador.

Mirador d'Aigua Xelida (77m)

Situat sobre cala Cabres no ofereix un panorama especialment atractiu. Aquí tornem a perdre el camí de ronda i ens cal continuar per asfalt. Poc més enllà quatre luxoses finques de segona residència han ocupat l'espai per on transitava, malgrat l'oposició d'entitats cíviques i ecologistes.

Ens cal pujar pel carrer de sa Roncadora (1) fins a trobar un corriol que s'enfila fort a mà esquerra pel que sortim al de la Cova del Bisbe, termenal entre Palafrugell i Begur. El prenem a mà esquerra i baixem uns noranta metres pel carrer Selva. A mà dreta trobem un altre corriol que surt a una pista que voreja la zona urbanitzada. El seguim a mà esquerra fins on acaba la urbanització, on hi trobem el GR 92.

(1) Si continuem fins al final del carrer, pel costat de la darrera finca, surt el camí al mirador de la cova d'en Gispert.

Cruïlla del GR 92 (121m)

Seguint el GR podem optar per escurçar l'itinerari baixant a mà esquerra i retornar a Tamariu o allargar-lo fent-ho a mà dreta fins recuperar el carrer del Bisbe i, en menys d'un quilòmetre, plantar-nos a la platja d'Aiguablava. Per comptes d'una cosa o l'altra, continuem recte per un camí ben fressat, enfilant-nos a la muntanya de ses Falugues fins a un collet. Davallem a mà dreta en fort pendent buscant la base del rocam on hi localitzem unes petites cavitats que durant anys es van atribuir a sepultures hipogees del neolític, com la de sa Tuna a Santa Cristina d'Aro, malgrat que altres hipòtesis les consideren *tafoni* o *taffoni* producte de l'erosió. A les parets hi ha instal·lats ancoratges de vies d'escalada esportiva i pel camí hi trobem vestigis d'un incendi no pas recent.

De nou al collet guanyem la carena i atenyem el segon turó, el més alt.

Ses Falugues (178m)

Bon mirador de la contrada on podem atalaiar des de la Torre de Sant Sebastià a Llafranc, fins a les muntanyes i el cap de Begur. Especialment esplèndida la panoràmica sobre Fornells i Aiguablava.

Retornem al collet i davалlem vers ponent fins a l'alçada del mas Llord, on recuperem el GR i visitem una alzina centenària. Baixem pel camí vell de Tamariu, pel que podríem retornar al punt de sortida però, a fi d'evitar l'asfalt, optem per anar a buscar-ne un de paral·lel que acabem deixant per un corriol rost i aixaragallat que ens deixa sobre el carrer de la Riera.